

## Överstelöjtnant Erik Ljungberg, Stockholm

23 maj nåddes vi av budskapet att överstelöjtnant Erik Ljungberg befordrats till härligheten. När våren skulle övergå till sommar och värmen och solen nådde våra hjärtan då började det eviga livet för Erik. Erik längtade hem till himlen, "där hör han hemma", som ett av barnbarnen uttryckte det.

Erik Ljungberg fick leva ett långt och rikt liv. Man kan sammanfatta det med att han hade fötterna på jorden och hjärtat i himlen. Erik föddes 1925 i Västergötland där han så småningom utbildade sig till kvarnarbetare. Vid militärtjänstgöringen kom Erik Ljungberg i kontakt med Frälsningsarmén. Han blev frälst och soldat på Stockholms 9:e kår. Redan tidigt upplevde han kallelsen att följa sin mästare. Erik gick in i krigsskolan 1949 och fick möta sin livskamrat Hjördis.



Erik och Hjördis kämpade tillsammans den goda kampen. Paret var starkt förenade med varandra och med Gud samt hade gåvor som kompletterade varandra i tjänst och i olika uppdrag. Att vara officer var något som Erik älskade och det märktes. Han fick vara ett gott föredöme för många och man kunde se att glädjen i tjänsten var äkta. Eriks praktiska kunskap kom också väl till pass när han fick order som fastighetschef vid högkvarteret. Med kunskapens auktoritet kunde han tala med både hantverkaren och besiktningsmannen.

Erik var en varm och djupt kristen man. Han var noggrann i det som anförtroddes honom. Han älskade sin familj och var stolt över den. Den fasta punkten för hela familjen var sommarhuset i Västergötland. Där kunde Erik få använda sin praktiska gåva fullt ut med att reparera i huset och inte minst med arbetet i den stora trädgården som han skötte med pedantisk noggrannhet. Somrarna med sina älskade barn, barnbarn, släkt och vänner betydde mycket för Erik.

Men Erik Ljungberg älskade också sitt andliga hem, templet. Han var en god förkunnare som man gärna lyssnade till. Många blev berörda av den innerliga gudsrelationen och den andliga känsligheten som lyste fram i förkunnelsen. På templet gick han omkring i sin gråa snickarjacka och bytte en och annan glödlampa, även på höga höjder, såg till att diskmaskinen fungerade.

Han sålde stridsrop vid Östermalmshallen och tog flera timmar vid julgrytan. Många fick möta Eriks varma och glada ögon och ta emot en hälsning från Gud. När hemförbundsledarna samlades till fikastunden på måndagar tjänade han damerna, hämtade kaffe och berättade minnen från sin tid som officer. Varje gång hade han något gott att berätta om tiden i Finland.

Begravningsgudstjänsten ägde rum på templet i Stockholm tisdagen den 8 juni. Officiant var kårledaren Christel Lindgren.

Mia-Lisa Alhbin